

Диспозитив

- 1) Член 13, параграф 2 от Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации, изменена с Директива 2013/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2013 г., и членове 45 ДФЕС и 49 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че заявление за достъп до регламентирана професия и за разрешение за упражняването ѝ в приемащата държава членка, подадено на основание на същия член 13, параграф 2 от лице, което, от една страна, притежава свързано с тази професия удостоверение за професионална квалификация, издадено в държава членка, в която посочената професия не е регламентирана, и от друга страна, не отговаря на изискването да е упражнявало същата професия през необходимия минимален период, посочен в споменатия член 13, параграф 2, трябва да се преценява от компетентния орган на приемащата държава членка с оглед на членове 45 ДФЕС или 49 ДФЕС.
- 2) Членове 45 ДФЕС и 49 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че компетентният орган на приемащата държава членка, сезиран с молба за разрешение за упражняване на регламентирана професия в тази държава членка, е длъжен да приеме за истинна диплома, издадена от орган на друга държава членка, и по принцип не може да поставя под въпрос нивото на знанията и квалификациите, които тази диплома позволява да се предположат за придобити от заявителя. Само когато изпитва сериозни съмнения, основани на конкретни данни, съставляващи съвкупност от непротиворечиви улики, които навеждат на мисълта, че дипломата, на която се позовава този заявител, не отразява нивото на знанията и квалификациите, които тя позволява да се предположат за придобити от него, този орган може да поиска от издаващия орган да преразгледа в светлината на тези данни основателността на издаването на посочената диплома, като последният орган при необходимост трябва да я оттегли. Тези конкретни данни могат евентуално да включват по-специално информация, получена както от различни от организатора на съответното обучение лица, така и от органите на друга държава членка, действащи в рамките на своите функции. Когато издаващият орган е преразгледал в светлината на посочените данни основателността на издаването ѝ, без да я оттегли, органът на приемащата държава членка може да поставя под въпрос основателността на издаването на посочената диплома само по изключение, ако обстоятелствата по случая очевидно показват неверността на съответната диплома.

(¹) ОВ С 62, 22.2.2021 г.

Решение на Съда (десети състав) от 16 юни 2022 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék — Унгария) — DuoDecad Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Дело C-596/20) (¹)

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Членове 2, 24 и 43 — Място на доставка на услуги — Услуги по техническа поддръжка, предоставени на дружество, установено в друга държава членка — Злоупотреба с право — Преценка на фактите — Липса на компетентност)

(2022/С 303/05)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Жалбоподател: DuoDecad Kft.

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Диспозитив

Съдът на Европейския съюз не е компетентен да отговори на преюдициалните въпроси, отправени от Fővárosi Törvényszék (Градски съд Будапеща, Унгария) с акт от 28 септември 2020 г.

(¹) ОВ С 35, 1.2.2021 г.